

Overweging

Lazarus ligt ziek op bed. Al een tijdje en het gaat steeds slechter met hem. Zijn zusters Marta en Maria verplegen hem. Ze maken zich grote zorgen. Ze zijn bang dat de ziekte hem fataal zal worden. 'Was Jezus maar hier', zo zeggen ze tegen elkaar, 'dan zou Hij Lazarus kunnen genezen'. Maar Jezus is niet bij hen en daarom sturen ze iemand erop uit om Jezus te zoeken en te vragen of Hij zo snel mogelijk naar Lazarus komt om te helpen, om te genezen.

De uren verstrijken, misschien wel dagen. Marta en Maria, familie en vrienden bidden tot God om hulp, om genezing, om redding zoals wij dat ook doen. Maria en Marta waken bij hun broer en zijn in afwachting op de terugkeer van de boodschapper vergezeld door Jezus. Want natuurlijk komt Jezus. Hij houdt toch van Lazarus, van hen beiden? Maar, de boodschapper komt terug met het bericht dat hij Jezus wel heeft gesproken, maar dat Jezus niet is meegekomen.

Waarom is Jezus, hun vriend niet gekomen?

Waarom laat Hij hen alleen?

Waarom juist nu! Nu zij al hun hoop, al hun vertrouwen op Hem hebben gevestigd?

De boodschapper heeft alleen woorden van Jezus meegenomen. De woorden:

'Deze ziekte voert niet tot de dood, maar is er omwille van Gods heerlijkheid, opdat de Zoon van God er door verheerlijkt moge worden.'

Hebben Marta en Maria deze woorden kunnen horen als hun broer aan het sterven is?

Kunnen Marta en Maria geloven dat hun broer niet dood is ook al ligt hun broer in zijn graf?

Zouden u en ik dat kunnen geloven?

Lazarus is gestorven en begraven. Marta en Maria en vele anderen weeklagen, huilen om de dood van Lazarus. En Jezus weet dat en pas na enkele dagen zegt Hij tegen zijn leerlingen: 'Kom laten we naar hem toegaan.'

Het komt Marta en Maria ter ore dat Jezus naar Lazarus onderweg is. Marta besluit om Jezus tegemoet te gaan, Maria blijft thuis. We weten niet hoe Marta zich voelde terwijl ze op weg was Jezus tegemoet. Wat ze tegen Jezus zegt, klinkt ons logisch in de oren. Ze zegt, misschien wel met een verwijt in haar stem: *'Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn.'*

In deze woorden beluister ik het geloof, het vertrouwen van Marta in de helende kracht van Jezus, in de liefde van Jezus voor Lazarus en voor haar en Maria. En in de woorden beluister ik een vraag. De zo menselijke vraag die begint met WAAROM? Waarom ben Je niet gekomen?

Maar Marta stelt deze vraag niet! Haar geloof doet haar volharden in hopen, in vertrouwen. Ze zegt:
‘Maar zelfs nu (nu Lazarus is gestorven en al vier dagen in het graf ligt) weet ik, dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven.’

Wauw! Wat een geloof in Jezus en in Jezus zijn relatie met God! Marta spreekt niet uit wat Jezus aan God zou moeten vragen. Ze legt heel haar vertrouwen in de woorden: dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven.

Niet wat Márta vraagt, maar wat Jézus vraagt. Niet wat Márta wil, maar wat Gód wil...

Maar Jezus kent haar hart en hoort haar niet uitgesproken bede en zegt tegen Marta: *‘Uw broer zal verrijzen’*. En even later zegt Jezus: *‘Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie gelooft in Mij, zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft en gelooft in Mij, zal in eeuwigheid niet sterven.’*

Daarna Jezus vraagt haar, en ook aan u en mij: *‘Gelooft gij dit?’*

Marta antwoordt met de woorden: ‘Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Christus zijt, de Zoon Gods, die in de wereld komt.’

Jezus stelt zijn vraag ook aan ons, aan u en aan mij.

Geloven wij dat Jezus de verrijzenis en het leven is?
Geloven wij dat we zullen leven ook als we gestorven zijn
en geloven wij dat we in eeuwigheid niet zullen sterven?

Mijn antwoord is ‘Ja’.

Ik geloof dat Jezus de verrijzenis en het leven is. Ik geloof dat Jezus het leven IS. Het leven zoals God leven bedoelt. Op aarde en in de hemel. Ik geloof dat Jezus leeft, hier en nu in ons midden in Geest en Waarheid.

Mijn geloof dat ik zal leven ook als ik gestorven ben en dat ik in eeuwigheid niet sterven zal, dat is voor mij een geloof dat in het duister is gehuld.

Ik noem het duister omdat ik het niet kan begrijpen, maar wél kan geloven. Misschien is het beter gezegd dat ik geloof dat voor God niets onmogelijk is en dat ik geloof in Gods woord, in de toezegging van Jezus.

Marta is voor mij en mogelijk ook voor u, een voorbeeld van geloof, van vertrouwen en van liefde voor Jezus en God. Zij laat mij zien dat geloof in God een groter vertrouwen vraagt in Gods wil dan in mijn eigen wil en dat geloven een op weg gaan is, Jezus tegemoet die naar mij en elk mens toekomt op zijn tijd.

Als Jezus Marta vraagt om de steen weg te rollen en Marta wat protesteert vanwege de lucht van ontbinding, dan spreekt Jezus de woorden die hij dagen eerder tegen de boodschapper heeft gezegd. Hij zegt nu direct tegen Marta:
'Heb ik u niet gezegd, dat als ge gelooft, ge Gods heerlijkheid zult zien?'

Marta gelooft en Marta en de anderen zien in de opstanding van Lazarus de heerlijkheid Gods. De heerlijkheid Gods die zich openbaart in het handelen van Jezus. Lazarus komt, nog in doeken gewikkeld, uit het graf. Jezus zegt tegen de omstanders: *'maak hem los en laat hem gaan.'*

De doeken die het lichaam, het stoffelijke hebben omhuld, kunnen worden losgemaakt. Het stoffelijke kleeft niet meer aan Lazarus. Lazarus is opgestaan in een andere gedaante. De Geest die wordt vrijgemaakt van het stoffelijke, moet kunnen gaan. De Geest kan niet worden vastgehouden. Die gaat Gods weg.

Met de opwekking van Lazarus uit de dood tot eeuwig leven, bereidt Jezus zijn leerlingen en ons voor op zijn eigen sterven en opstanding. Een sterven en opstanding opdat wij geloven dat God Jezus heeft gezonden. Opdat wij geloven in God die leven is, die levend maakt, die doet opstaan uit de dood.

Dat ons geloof ons draagt als wij net als Maria en Marta niet begrijpen waar God blijft in onze nood.
Bidden wij dat God ons ongeloof te hulp komt.

Amen.

Greetje Feenstra